

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.750 van 4 juli 2017
in de zaken A. 216.750/X-16.326
A. 216.753/X-16.327
A. 216.755/X-16.328.**

In zake : 1. Frank DE WINTER
 2. Frieda JANS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter Flamey
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE HERENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen De Puydt
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolvengracht 38/2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. Het beroep, ingesteld op 20 augustus 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Herent van 23 juni 2015 “waarbij het tracé van de wegeninfrastructuur zoals getekend op het plan nr. 1 – grondplan – type dwarsprofielen en lengteprofiel dd. 8 januari 2015, inzake een verkavelingsproject gelegen te Herent, kadastraal gekend 3de afdeling, sectie H, nrs. 390/K en 390/C2, niet wordt goedgekeurd” (zaak *sub I*).

Het beroep, ingesteld op 20 augustus 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Herent van 23 juni 2015 “waarbij inzake het voorgestelde rooilijnplan in functie van een verkavelingsproject ‘Den Boomgaard’ te Herent, kadastraal gekend 3de Afdeling,

sectie H, nrs. 390/K en 390/C2, met algemene stemmen wordt vastgesteld dat dit zonder voorwerp is” (zaak *sub II*).

Het beroep, ingesteld op 20 augustus 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Herent van 23 juni 2015 “waarbij het ontwerp van technisch dossier voor de aanleg van nieuwe wegenis en gescheiden rioleringen in de verkaveling met bijhorend wegenisontwerp, strekkende tot 2 loten voor vrijliggende eengezinswoningen en 1 lot voor openbare wegenis, kadastraal gekend 3de Afdeling, sectie H, nrs. 390/K en 390/C2, niet wordt goedgekeurd” (zaak *sub III*).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in de drie zaken een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben in de drie zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft in de drie zaken een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben in de drie zaken een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft in de drie zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 maart 2017.

Staatsraad Jan Clement heeft in de drie zaken verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Aerts, die *loco* advocaat Peter Flamey verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Sofie Albert, die *loco* advocaat Koen De Puydt verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft in de drie zaken een met dit arrest eensluidend advies, gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Samenvoeging

3. Wegens hun verknochtheid is er reden om de zaken *sub I*, *sub II* en *sub III* samen te voegen.

IV. Feiten

4. Verzoekers zijn eigenaar van een perceel met woning, gelegen aan de Zavelputstraat 6 te Herent, kadastraal bekend sectie H, nr. 390/c/2 (hierna: verzoekers' woonperceel). Zij zijn tevens eigenaar van het daarachter gelegen perceel, kadastraal bekend sectie H, nr. 390/k (hierna: verzoekers' achtergelegen perceel).

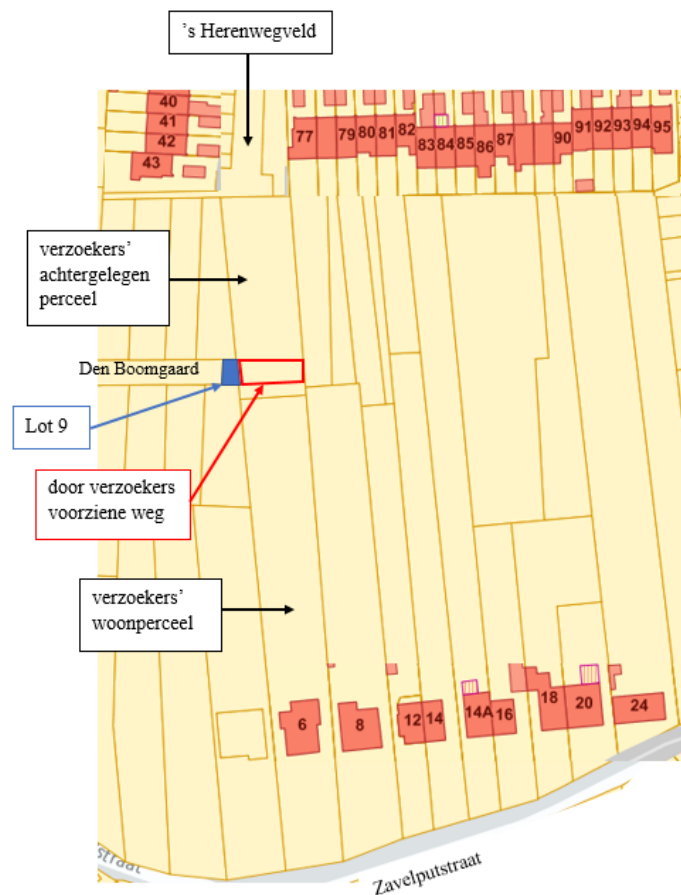
Aan de linkerzijde grenst dit langgerekte terrein aan de loten van een op 14 maart 2011 vergunde verkaveling, waaronder het onbebouwde lot 9 (hierna: lot 9). De laatstgenoemde verkaveling wordt ontsloten door de straat Den Boomgaard, die doodloopt op lot 9.

Aan de achterzijde van dit langgerekte terrein loopt de straat 's Herenwegveld dood op verzoekers' achtergelegen perceel.

5. De percelen van verzoekers zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven gelegen in woongebied. Ze zijn niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

6. Op 25 februari 2015 dienen verzoekers een aanvraag in tot het verkavelen van hun percelen. De aanvraag voorziet een lot voor open bebouwing op verzoekers' achtergelegen perceel, een lot voor open bebouwing op verzoekers' woonperceel, een uit te sluiten lot wegens bebouwing, een lot om in te lijven bij het openbaar domein en de aanleg van een nieuwe wegenis tot tegen lot 9 van de op 14 maart 2011 vergunde verkaveling (hierna: de door verzoekers voorziene weg).

Ter verduidelijking volgt hierna een schematische weergave van de toestand ter plaatse.

7.1. Van 7 april 2015 tot en met 8 mei 2015 wordt een openbaar onderzoek georganiseerd.

7.2. In zijn bezwaarschrift wijst de nv Novus er op dat zij eigenaar is van lot 9 uit de op 14 maart 2011 vergunde verkaveling. Dit lot behoort niet tot het openbaar domein.

8.1. Op 23 juni 2015 besluit de gemeenteraad van de gemeente Herent om het door verzoekers voorgestelde tracé van de wegeninfrastructuur niet goed te keuren. Dit is het in de zaak *sub I* bestreden besluit.

8.2. In het laatstgenoemde besluit wordt over het bezwaarschrift van de nv Novus het volgende gesteld:

“overwegende dat de gemeenteraad wordt verplicht om na kennisname van de ingediende bezwaren en opmerkingen zijn besluit over de zaak van de wegen te motiveren; dat de gemeenteraad zich daarbij niet over de verkavelingsaanvraag zelf mag uitspreken en dat hij zich in zijn besluit over de wegen onthoudt van uitspraken over de planologische toelaatbaarheid of de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening;

gelet op de inhoud van de bezwaren, waarbij wordt vastgesteld dat 2 bezwaren zijn ingediend met betrekking op het tracé van de weg;

overwegende dat de bezwaarindiener erop wijst dat in het voorliggende dossier verkeerdelijk wordt gesteld dat perceel 390 X (deel) (lot 9), eigendom van Novus tussen Den Boomgaard en het eigendom van dhr. De Winter Frank en mevr. Jans Frieda, moest ingericht worden als wegenisinfrastructuur en ingelijfd worden in het openbaar domein;

overwegende dat de goedgekeurde en niet-vervallen verkavelingsvergunning d.d. 14 maart 2011 (ref. 2010/0006/01) stelt dat lot 9 in eigendom blijft van de verkavelaar en niet onder de openbare wegenis valt en dat dit bezwaarpunt gegrond is;

overwegende dat de bezwaarindiener erop wijst dat dhr. W. Dekrem niet door alle eigenaars van de te verkavelen percelen gemachtigd is om deze aanvraag in te dienen; dat de machtiging van Novus ontbreekt; dat dit eigendom noodzakelijk is om de aansluiting te maken op alle voorzieningen van openbaar nut conform artikel 4.2.15. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; dat voorliggende aanvraag in strijd is met de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en dat dit bezwaarpunt gegrond is;

[...]

Overwegende dat dhr. W. Dekrem niet gemachtigd is door alle eigenaars van de te verkavelen percelen om de voorliggende aanvraag in te dienen; dat de machtiging van Novus ontbreekt; dat dit eigendom noodzakelijk is om de aansluiting te maken op alle voorzieningen van openbaar nut conform artikel 4.2.15. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en dat voorliggende aanvraag in strijd is met de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

overwegende dat dhr. W. Dekrem niet door Novus gemachtigd is om deze aanvraag in te dienen; dat Novus geen toestemming geeft om de

voorgestelde wegenis te realiseren op hun perceel, dat hierdoor geen aansluiting kan gemaakt worden op een voldoende uitgeruste weg waardoor de loten niet toegankelijk zijn voor verkeer en de wegenis niet kan dienen voor de beoogde doelstelling;

overwegende dat dhr. W. Dekrem niet door Novus gemachtigd is om deze aanvraag in te dienen; dat aan Novus geen lasten in kader van artikel 4.3.5, §4 VCRO op het vlak van de weguitrusting kunnen worden opgelegd; dat de loten hierdoor niet kunnen aansluiten op een voldoende uitgeruste weg; dat toekomstige stedenbouwkundige vergunningen voor woningbouw hierdoor onvergunbaar zijn en dat wegens het gebrek aan een voldoende uitgeruste weg, de verkaveling niet vatbaar is voor latere stedenbouwkundige vergunningen.”

9. Op 23 juni 2015 stelt de gemeenteraad van de gemeente Herent vast dat het voorgestelde rooilijnplan zonder voorwerp is. Dit is het in de zaak *sub II* bestreden besluit.

10. Op 23 juni 2015 besluit de gemeenteraad van de gemeente Herent het ontwerp van technisch dossier voor de aanleg van de nieuwe wegenis en gescheiden rioleringen niet goed te keuren. Dit is het in de zaak *sub III* bestreden besluit.

V. Onderzoek van de middelen in de zaak sub I

A. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. Een tweede middel wordt afgeleid uit de schending van artikel 2 van het gemeentedecreet, van artikel 4.2.25 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 ‘betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging’ (hierna: het besluit van 5 mei 2000), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de motiveringswet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, alsook uit

bevoegdheidsoverschrijding en “ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag”.

Na een theoretische uiteenzetting betreffende de geschonden geachte bepalingen en beginselen, betogen verzoekers dat het bestreden besluit tevens – zij het dat dit duidelijk niet het decisief motief is – steunt op motieven die passen in een beoordeling van de aanvraag van de verkavelingsvergunning door het schepencollege en niet in die met betrekking tot de wegeniswerken. Meer bepaald viseren zij het feit dat dit besluit onder meer wordt gesteund op de visie van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent om het desbetreffende binnengebied voor te behouden voor een sociaal woonproject voor 66 woningen, zoals klaarblijkelijk bekrachtigd in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Herent, en dat voorliggende verkavelingsaanvraag de ontwikkeling van dit binnengebied zou hypothekeren. De gemeenteraad verwijst hierbij naar de principiële goedkeuring door het college van burgemeester en schepenen van het inrichtingsvoorstel 6 van het “Masterplan - uitbreiding 's Herenwegveld”, dat de aansnijding van het achterliggende binnengebied tot doel zou hebben. Verzoekers merken in dit verband op dat pas na het indienen van hun verkavelingsaanvraag het college van burgemeester en schepenen dit masterplan, dat op zich geen enkele autonome juridische waarde heeft, goedkeurt, om vervolgens daarnaar op oneigenlijke wijze te verwijzen ter verwerping van het ontwerp van tracé van de wegenis.

Dat voorts in het bestreden besluit wordt overwogen dat de gemeente Herent door de Vlaamse regering klaarblijkelijk de plicht opgelegd zou gekregen hebben om tegen 2020 204 bijkomende sociale woongelegenheden binnen de gemeentegrenzen te realiseren en dat de gemeente het gebied derhalve wenst te behouden voor sociale woningbouw en niet voor privé-ontwikkeling.

Deze weigeringsmotieven komen volgens verzoekers neer op motieven die betrekking hebben op het stedenbouwkundig vergunningenbeleid en verkavelingsbeleid van de gemeente Herent waaromtrent de gemeenteraad geen enkele bevoegdheid heeft, en niet op het feitelijk tracé van de

wegeninfrastructuur, dat wel exclusief behoort tot de bevoegdheid van de gemeenteraad.

Verzoekers beklemtonen dat een ontwerp van tracé van de wegenis hoe dan ook niet getoetst kan worden aan een masterplan dat geen enkele juridische waarde heeft. De gemeenteraad, die bijeengeroepen werd op grond van art. 4.2.25 VCRO, hetgeen impliceert dat de aanvraag vatbaar was voor een verkavelingsvergunning, heeft bij het nemen van het bestreden besluit derhalve de wettelijke grenzen van haar bevoegdheid overschreden en heeft op onzorgvuldige wijze motieven inzake het stedenbouwkundig beleid van de gemeente betrokken bij haar beoordeling.

12. In de memorie van wederantwoord stellen verzoekers dat uit de rechtspraak van de Raad van State volgt dat de gemeenteraad in haar besluit omtrent de wegen enkel motieven kan aanwenden die betrekking hebben op de technische aspecten van de wegenis, en geen motieven die gebaseerd zijn op het stedenbouwkundig vergunningenbeleid of verkavelingenbeleid van de gemeente.

Dat de bestreden gemeenteraadsbeslissing is gesteund op motieven die verband houden met de goede ruimtelijke ordening, anders dan deze inzake de wegeniswerken, blijkt volgens verzoekers nog uit het besluit van de deputatie van de provincieraad van de provincie Vlaams-Brabant van 29 oktober 2015 waarbij de verkavelingsvergunning wordt geweigerd.

Waar de verwerende partij stelt dat de gemeenteraad wel degelijk bevoegd zou zijn om een beoordeling te maken op grond van haar eigen beleid en de gemeenteraad op grond van haar discretionaire bevoegdheid een aftoetsing kan maken van het aangevraagde wegtracé aan haar algemene beleidsvisie, kunnen de aspecten van ruimtelijk beleid waarnaar de verwerende partij verwijst vanzelfsprekend enkel betrekking hebben op de zaak van de wegen als dusdanig.

De gemeenteraad mag zijn beslissing niet motiveren aan de hand van argumenten die betrekking hebben op het algemeen vergunningenbeleid van de gemeente, maar moet zich beperken tot argumenten die betrekking hebben op het aspect van de wegenis *sensu stricto*.

Verzoekers besluiten dat het zonneklaar is dat de gemeenteraad haar bevoegdheid te buiten is gegaan en aan machtsoverschrijding heeft gedaan. De gemeenteraad heeft op onzorgvuldige en onwettige wijze de motieven inzake het stedenbouwkundig beleid van de gemeente betrokken bij haar beoordeling omtrent de zaak van de wegen.

13. In de laatste memorie betwisten verzoekers dat de motivering omtrent het stedenbouwkundig beleid van de gemeente Herent een overtollige motivering zou uitmaken, nu deze motieven wel degelijk als weigeringsmotief werden aangewend bij de niet-goedkeuring van het tracé van de wegenis.

Voorts stellen verzoekers dat ze wel degelijk kritiek geuit hebben op het motief dat de verkavelingsaanvraag geen aansluiting voor traag wegverkeer zou voorzien op 's Herenwegveld. Verkeerdelijk wordt ervan uitgegaan dat aansluiting zou moeten worden gezocht met het bestaande wegennetwerk 's Herenwegveld, nu verzoekers met de in hun verkavelingsaanvraag voorziene weg net wensen aan te sluiten op de straat Den Boomgaard en helemaal niet op de straat 's Herenwegveld.

Het al dan niet hypothekeren van het bestaande wegennetwerk betreft volgens verzoekers geen technisch aspect behorende tot het aspect van de wegenis, en behoort derhalve niet tot de bevoegdheid van de gemeenteraad. Het komt aan het college van burgemeester en schepenen toe te oordelen of een aanvraag al dan niet een bepaald binnengebied, met inbegrip van diens wegenis, zou kunnen hypothekeren.

Beoordeling

14. Anders dan verzoekers dit zien betreft de bevoegdheid van de gemeenteraad voor de zaak van de wegen niet enkel de beoordeling van de technische aspecten van de door de aanvrager voorgestelde wegenis. Deze bevoegdheid omvat immers ook, en zelfs in de eerste plaats, het innemen van een standpunt over de noodzaak van een (trage) weg en de wenselijkheid van een bepaald tracé. Daarbij dient de gemeenteraad oog te hebben voor het bestaande (trage) wegennetwerk en voor de wijze waarop de nieuwe (trage) wegen daarop zullen aansluiten.

15. De in dit middel geïllustreerde motivering luidt als volgt:

“Gelet op de principiële goedkeuring van het schepencollege in zitting van 23 maart 2015 over inrichtingsvoorstel 6 van het ‘Masterplan - uitbreiding ’s Herenwegveld’ versie 8 mei 2014, opgemaakt door D+A Consult nv, Meiboom 26 te 1500 Halle;

Overwegende dat inrichtingsvoorstel 6 van met ‘Masterplan - uitbreiding ’s Herenwegveld’ de aansnijding van het achterliggende binnengebied tot doel heeft;

Overwegende dat de gemeente door de Vlaamse regering de plicht opgelegd gekregen heeft om tegen 2020 204 bijkomende sociale wooneenheden binnen de gemeentegrenzen te realiseren;

Overwegende dat de gemeente het gebied wenst te behouden voor sociale woningbouw en niet voor privé-ontwikkeling;

[...]

Overwegende dat voorliggende verkavelingsaanvraag geen aansluiting op ’s Herenwegveld voorziet voor traag wegverkeer; dat op basis van voorliggend[e] gegevens niet kan worden ingeschat of deze aanvraag de verdere invulling en de aansluiting op het bestaande wegennetwerk hypothekeert;

Gelet op de visie van de gemeente Herent om het betreffende binnengebied voor te behouden voor een sociaal woonproject voor 66 woningen (bepaald in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Herent) en dat voorliggende verkavelingsaanvraag de ontwikkeling van dit binnengebied hypothekeert.

Gelet op de principiële goedkeuring van het schepencollege in zitting van 23 maart 2015 over inrichtingsvoorstel 6 van het ‘Masterplan - uitbreiding ’s Herenwegveld’ versie 8 mei 2014, opgemaakt door D+A Consult nv, Meiboom 26 te 1500 Halle en dat een maximale aansluiting op het bestaande wegennet moet worden voorzien; dat het huidige voorstel tot verkaveling in strijd is met de trage weg zoals voorzien in de principiële goedkeuring van het schepencollege in zitting van 23 maart 2015.”

Uit deze motivering blijkt dat de gemeenteraad het standpunt, zoals dit tot uiting komt in een *masterplan* voor het betrokken binnengebied dat principieel werd goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen, tot het zijne maakt. Dit standpunt komt er op neer dat het omwille van de gewenste “maximale aansluiting op het bestaande wegennet” noodzakelijk is dat er een trage weg wordt voorzien die aansluit op de straat ’s Herenwegveld en bijgevolg over verzoekers’ achtergelegen perceel loopt. In de plannen van verzoekers is deze trage weg niet opgenomen en verzoekers bevestigen in hun laatste memorie dat zij geen ontsluiting naar ’s Herenwegveld willen voorzien.

Het ontbreken van de noodzakelijk geachte trage weg is een motief dat wel degelijk verband houdt met de zaak van de wegen én volstaat om het bestreden weigeringsbesluit te dragen.

16. De conclusie is dat verzoekers er niet in slagen dit weigeringsmotief inzake het ontbreken van de trage weg te ontcrachten.

De kritiek die in het middel wordt geuit op de overige motivering van het bestreden besluit, betreft in dit licht een motivering waarvan de onwettigheid niet tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden.

17. Het tweede middel wordt verworpen.

B. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

18. Verzoekers leiden een eerste middel af uit “de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag, met toepassing van art. 159 Gec.G.W. ten aanzien van het Besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Herent dd. 14 maart 2011 waarbij een verkavelingsvergunning werd verleend aan dhr. Luc Descheemaeker (voor

NV Novus) op een terrein gelegen te Herent, Heerstraat zn, kadastraal gekend afdeling 3, sectie H, nrs. 389B (deel), 390R (deel) en 390X (deel)”.

Verzoekers voeren aan dat één van de redenen om het tracé van de weginfrastructuur niet goed te keuren erin bestaat dat geen aansluiting zou kunnen worden gemaakt op de bestaande wegenis Den Boomgaard. De onmogelijkheid om op deze wegenis aan te sluiten volgt uit de verkavelingsvergunning die op 14 maart 2011 aan de nv Novus werd verleend.

In een eerste middelonderdeel stellen verzoekers dat de verkavelingsvergunning van 14 maart 2011 op onwettige wijze tot stand is gekomen en niet kan worden aangewend als motief om het tracé van de wegenis van hun verkavelingsaanvraag niet goed te keuren. Ze roepen de onwettigheidexceptie op grond van artikel 159 van de Grondwet in ten aanzien van deze verkavelingsvergunning van 14 maart 2011.

In een tweede onderdeel voeren verzoekers aan dat de vergunningsvoorwaarde van de verkavelingsvergunning van 14 maart 2011 inzake de kosteloze grondafstand aan de gemeente niet werd gerealiseerd binnen een redelijke termijn, maar slechts nadat de verkavelingsvergunning reeds uitgevoerd was.

19. In de laatste memorie stellen verzoekers dat ook het gemeenteraadsbesluit van 9 februari 2010 tot goedkeuring van het wegentracé van de op 14 maart 2011 vergunde verkaveling, op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

Beoordeling

20. Het eerste middel bekritiseert de in randnummer 8.2 aangehaalde motivering inzake de gegrondheid van een tijdens het openbaar onderzoek geuit bezwaar.

21. Die motivering houdt geen verband met het motief aangaande het ontbreken van de trage weg, waarvan hiervoor is gebleken dat het volstaat om het bestreden besluit te dragen. De kritiek op de in randnummer 8.2 aangehaalde motivering kan dan ook niet tot de vernietiging van het bestreden besluit leiden.

22. Het eerste middel wordt verworpen.

VI. Onderzoek van de zaak sub II en sub III.

Uiteenzetting van het middel

23. Zowel in de zaak *sub II* als in de zaak *sub III* werpen verzoekers een enig middel op, waarin zij betogen dat het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Herent van 23 juni 2015 waarbij het tracé van de wegeninfrastructuur in functie van hun verkavelingsproject niet wordt goedgekeurd, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing dient te worden gelaten. Verzoekers hernemen hiertoe hun middelen, zoals ze zijn aangevoerd in de zaak *sub I*.

Beoordeling

24. Het uitgangspunt van het enig middel in de zaken *sub II* en *sub III* is de gegrondheid van het beroep in de zaak *sub I*.

Bij het onderzoek van de laatstgenoemde zaak hiervoor is echter gebleken dat de aangevoerde middelen dienen te worden verworpen.

Zodoende blijkt niet dat de gemeenteraad een onwettigheid heeft begaan door zich te steunen op het feit dat het wegtracé niet is goedgekeurd om het rooilijnplan niet goed te keuren en het technisch dossier zonder voorwerp te verklaren.

25. De beroepen in de zaken *sub II* en *sub III* dienen te worden verworpen.

VII. Rechtsplegingsvergoeding

26. Gelet op het repetitief karakter van het gevoerde verweer is het gepast om, zoals de verwerende partij ter terechtzitting erkent, in de zaken *sub II* en *sub III* de haar toekomende rechtsplegingsvergoeding te bepalen op het minimumbedrag van 140 euro.

BESLISSING

1. De zaken A. 216.750, A. 216.753 en A. 216.755 worden gevoegd.

2. De Raad van State verworpt de beroepen.

3. De verzoekende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 1200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 980 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier juli 2017,
door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust